

1894-07-15

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på brevet

Generel kommentar:

Alhed Larsen har i et andet brev fortalt, at Rotbølls embede i Firenze var ulønnet, og at han og konen levede af renterne fra hans formue.

Viale dei Colli er en snoet vej omgivet af parkanlæg og springvand i Firenze.

Alhed Larsens forældre fejrede sølvbryllup 28. maj 1894.

Haabet er gården Erikshaab, hvor familien Warberg boede.

"den storslaaede Dag i Tarup":

Grundlovsdag 1893 fortalte Johanne, Alheds søster, at hun var blevet forlovet med Thorvald Balslev, som var søn af præsten ved Tarup Kirke. Det er ham, som i Alheds brev bliver kaldt Skvade.

På Gelskov boede Hempel Syberg (Onkel Syberg = O.S.) og hans kone, Adelheyde. Hun blev syg af en svulst i hjernen og døde på sindssygehospitalet i Middelfart i 1896. Det er muligvis hendes indlæggelse, Alhed er inde på, når hun skriver, om Onkel Syberg ikke kan få det bedre "et Par Aar ovenpaa det, kan det ikke lette paa ham?"

Afsendersted:

Bello sguardo, Firenze

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet øverst side 1

Omtalte personer:

Lars Christian Balslev

Thorvald Balslev

Emil Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Thomas Bredsdorff

Karen Jørgensen

Anna Magdahl Nielsen
Johannes Magdahl Nielsen
Alfred Rottbøll
- Rottbøll, Fru
Michelangelo Simoni
Hempel Syberg
Albrecht Warberg
Frederik Andreas Warberg

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2149

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Det er irriterende, at nogle af Alheds breve ikke når frem til Danmark i tide. Hun vil nu bruge en anden postkasse.

Rottbølls rejser til Gardasøen. Han kan ikke tåle varmen i Firenze. Alhed vil prøve at tilrettelægge sin tid alene. Hun er spændt på, hvordan hun kan komme til Rom.

Lud giver Rottbøll penge til Alhed, og hun får dem i små portioner. Hun sparer godt, men malergrej og tøj er dyre sager.

Alhed Larsen er tilfreds med sin maleindsats. Hun knokler på trods af varmen. Rosenbilledet har hun i to måneder malet på ved Viale dei Colli. Hun har også malet et par blomsterbilleder og et springvand. Alhed begynder at tro på, at hun kan drive det til noget med maleriet.

Rottbølls rejser til Gardasøen, da han ikke kan holde varmen i Firenze ud. Han og konen har i øvrigt pengeproblemer. Alhed mener dog ikke, at de har udgifter af at have hende boende.

Varmen er meget slem, og man bliver desuden stukket voldsomt af nogle modbydelige myg.

Alhed håber, at Hempel Syberg nu kan få et par gode år.

TRANSSKRIFTION

"Bello sguardo" -
Søndag 15 Juli
1894
kaldet "Skvalderup"

Kæreste Mor!

Det er noget slemt Smøleri med de Breve; jeg er sikker paa at have lagt baade Kortet og Brevet til Dede i i god Tid. Hvem ved, hvormange Breve, der er blevne forsinkede paa den Maade. Du skrev f. Ex. til mig paa Karen Js. Fødselsdag og jeg forstod paa Dit Brev, at der ikke var kommen noget fra mig. Ogsaa dette var afsendt i god Tid. - Jeg maa nu udvælge mig en anden Kasse, hvilket er meget sørgeligt, da den jeg hidtil har kommen i, hænger herudenpaa Huset. Og tilmed kan ingen Siden ["Siden" overstreget] sige, hvor Forsinkelsen finder Sted, saa Du maa endelig lade være at være urolig om det en Gang imellem gaar over Tiden. Paa den lange Vej kan der jo let tilstøde et lille Brev noget, og det italienske Postvæsen er vist en slem Smøleforretning. Paa den Maade er det egentlig skidt at have en bestemt Skrivedag. Men hvis jeg skal have det, er det vel bedst at tage Søndag, da har jeg bedst Tid og saa kan det være Svar paa Dit Brev fra om Fredagen. - Det var en lang Remse om den Ting, men jeg var meget ked af, at Du havde ventet saalænge, jeg kender Dig jo

med de Breve; og den arme Dede blev snydt paa sin Fødselsdag. - -
Nu paa Torsdag eller Fredag rejser Rottbølls og Balle til Lago og Garda, og jeg bliver bums alene i Lejligheden. Pigen rejser ogsaa. Nu skal jeg se at indrette mig paa en fornuftig Maade, saa det hverken koster formeget Tid eller Penge. Jeg tænker, jeg selv vil besøge min Morgen og Middagsmad og saa i Reglen spise med Lud nede i Byen om Aftenen. Det bliver saamænd helt morsomt, især saalænge Lud er her, naar han først er rejst, bliver det jo lidt ensomt, jeg maa se at blive lidt flink i I ["I overstreget] italiensk inden den Tid. - Mulig ogsaa Magdahls kommer til den Tid. Jeg er meget spændt paa at høre noget derom, har endnu ikke faaet Brev fra Fru M. Jeg maa jo se at hale den ud, til de kommer, ellers er det mig og de andre en Gaade, hvordan jeg skal komme derned. Men nu skal jeg se at spare godt, mens jeg er alene; sidste Udvej bliver at tage lidt af, Roms Penge og lægge til Florenz, og saa være lidt kortere dernede. - Jeg er glad ved, at jeg hele Tiden har brugt uhyre faa Penge, Rottbøll har faaet hver Maaned af Lud og saa givet mig i smaa Portioner. Han siger, jeg har brugt forbavsende lidt. Men en Del er der jo dog gaaet. Til mit Malervæsen meget, det er noget dyrt Kram og jeg maatte jo begynde fra bar Bund med Staffeli, Blendrammer o.s.v. - endvidere Hat, Parasol, rød Kjole syt, Strømper og Sko; disse sidste Dele slider jeg vældig paa, af Sko har jeg købt to Par og maa snart til det tredje. - Ja, Pengespekulationer og Bekymringer har man jo alle Vegne i denne Verden. Men jeg er glad over at mærke, at jeg henede virkelig faar noget ind for Pengene. - Jeg kan ikke sige andet end at jeg er tilfreds med som det gaar med mit Malervæsen. Resultaterne skal I nu slet ikke glæde jer saa forfærdelig til, det er mulig, at I ikke kan se nogen videre Fremgang, og navnlig maa I ikke vente Eder en Syndflod af Billeder. Men alligevel er jeg sikker paa, at der i de sidste Maaderer ["Maaderer" overstreget] Maaneder er sket en betydelig Fremgang og jeg har maaske udviklet det mere i denne korte Tid end i de foregaaende 7-8 Aar i hvilke jeg har malet. Navnlig er min Arbejdsevne taget saa umaadelig til, forbausende ligefrem. Jeg gaar paa trods Sol og Varme og mærker det tit ikke af lutter Varme ["Varme" overstreget; "Iver" skrevet over linjen] Iver. Selv de indfødte undrer sig over at jeg kan taale det. Næsten ingen Italienerinde vilde kunne gøre det, siger de. Jeg skrive dette for at rose mig selv og haaber ogsaa, I bliver stolte af mig. - Du spørger, hvor jeg maler mit Rosen"parti". Ja det er ikke saa nemt at forklare for uvedkommende. Det er en god halv Times Gang herfra; først ned ad Bjærget og saa et Stykke op igen ad a ["a" overstreget] en pragtfuld Allé, der løber i Sneglegang op ad et Bjærg og ender [et overstreget bogstav] med en dejlig Plads, hvor Michel Angelos David

staar. Saa løber den ned paa den anden Side af Bjærget og munder ud, hvor vi bode før; Denne Allé, der hedder "Viale des Calli" (Højenes Vej) er flere Steder afbrudt af Anlæg og i et af disse staar jeg. - Nu er det store Billede snart færdig, saa har jeg haft det under Arbejde vist omtrent to Maaneder. Det er jeg meget stolt over. Min bedste Arbejdstid paa det begynder først Kl. 8 1/2, derfor maler jeg paa samme Sted, hvor jeg alligevel har mine Sager, et Morgenbillede ikke helt lille, med Petuniablomster i Solskin (disse Blomster, der lugter saa godt og som har bløde Blade, visner hurtigt, vi har dem hjemme.) Om Eftermiddagene har jeg i Boboli malet tre smaa Billeder foruden Senerarierne. Det sidste var noget af et Springvand, Citrontrær, der spejle sig i Vandet, de andre har jeg vist skreven om. I Søndags havde jeg bestemt at drive med Malervæsnet og se at faa lidt syt. Nu fik jeg Øje paa et Motiv, en Buket smukke Blomster, som jeg havde faaet af en Mand ude paa Colle; jeg husker ikke hvad de hedder, prægtige Farver. Jeg malede saa hele Dagen til Kl. 7 om Aftenen og fik et lille Billede færdig. Lud sagde, det var et godt Dagsarbejde og jeg synes selv de er pæne. Jeg skriver saa udførlig om alt mit Malervæsen, da Du altid spørger ud om det. - Ja, det er Guldalder for mig, hvad Mal[er]iet angaar, jeg gaar sommetider og bilder mig ind, at jeg virkelig kan blive til noget, eller at jeg i alle Tilfælde har mere Talent end jeg før har trot. Det med Juleudst. var vist ingen Umulighed men jeg er bange, Du og Far vilde tage Eder det nær, hvis jeg blev kasseret. - Du spørger, hvad R. maler, det er Landskaber, men det vil sige for Tiden gør han ingenting hverken i den ene eller den anden Retning. Varmen tager paa ham, saa han er helt syg. Derfor er de nødt til at rejse, hvad de ellers ikke havde tænkt at gøre før, da de mente ikke at have Raad. Hans Pengesager staar nok ikke godt for Tiden; 1000 Kr., som han havde ventet at faa for i Sommer, faar han ikke, saa han maa stadig tage op af sin Formue, da de ikke kan leve af Renterne. Derfor er der heller ikke tale om at beholde mig frit nogen Tid. Men heldigvis tror jeg dog, jeg betaler saadan for mig, saa de ikke taber det mindste ved mig. - - Vi har en lumrende Hede nu, rent gyselig hver Dag, Du har en Gang spurgt, hvormange Grader celsius. Ved det ikke bestemt, men et Par og trediv. Og det er i Skyggen inde i Stuen. Og Skyggerne er paafaldende i Modsætning til solbeskinnede Steder, der er et glødende Ildhav. Du kan tænke Dig, at Modsætningen der saa stærk, at hver Middag, naar jeg kommer her hjem bliver jeg til de andres store Forbavselse, snydende [det første "n" i ordet indsat over linjen] forkølet af Snue, saa jeg nyser og Øjnene løber i Vand; det varer i Reglen et Par Timer, til jeg gaar ud igen i Varmen. Og dog er her saa hedt, at de andre og jeg, naar jeg har været

tilstrækkelig længe herhjemme sidder ganske stille og sveder paa en Rørstol. Bløde Møbler ere skyede. - Saa kan Du selv tænke Dig til Varmen ude. - - Det værste er, at vi har svært ved at sove om Nætterne. Dels for Varme og dels for Myg. Disse sidste ere skrækkelige. Der er en egen Slags her, nogle smaa lodne Fyre, der gaar paa med en knusende Dødsforagt og deres Stik er som en Byld, gør ligefrem ondt. Jeg er for Tiden aldeles forbidt. Paa min ene Haand og Haandled er der over 100 Stik, paa den anden, der ser forholdsvis godt ud 40-50, paa flere Fingre 10, jeg ser skrækkelig ud ogsaa i Ansigtet, og tænk, de har endogsaa stukken under begge mine Knæ, paa Vrangen forstaar Du. Det er en stor Plage. Og det er skønt, vi ligger under store Net om Natten. - I Nat har vi for en Forandrings Skyld ikke sovet for Torden. Det har tordnet fra i Aftes og til Kl. 4, flere Gange har det været meget nær oppe over. Jeg er da for Resten ogsaa sløj i Dag. - Nu synes jeg, jeg skulde have lidt tiere Brev, naar jeg bliver alene. Dit sidste var rigtignok noget kort. Siden Sølvbryllupsbrevene har sløjet den ikke saa lidt af. - Du har vist "forskreven" Dig den Gang. Jeg har alle Dine Breve mærkede med No og Dato, saa jeg kan holde ordenlig Kontrol. - Tak for Billedet, det er morsomt. - Nu er der nok godt med Kærester paa Haabet. Det er vel af og til en blandet Glæde for jer andre? Du faar dette paa Laders Fødselsdag, Aarsdagen efter den storslaaede Dag i Tarup. - Lille Skvades Fødselsdag skal jeg huske, Skade at Thomas dog ikke ogsaa holder Fødselsdag nu snart, at jeg endelig en Gang kan faa skreven til ham.

Hils dem alle 1000 Gange. Ogsaa paa Gelskov. Kan O. S. nu ikke faa det bedre et Par Aar ovenpaa det, kan det vel ikke lette paa ham?

Skriv Snart! For min Skyld skal Du ikke holde Dig saa nøje til den [et overstreget ord] Tirsdag. - Er Far stadig rask? Din Alhed